

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 19

ŠIBENIK, 12 svibnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

S R C E zlatnije od zlata

Hoćete da vam ispričam priču o srcu koje je zlatnije od zlata?

— Bilo je u početku svijeta. Sve je bilo već stvoreno osim čovjeka. I Bog se zamisli; u mislima dode i do egipatske rijeke Nila. Pruži ruku i sa dna rijeke zagrabi šaku mulja. Baš na onom mjestu našao se rječni rak koji ga, uz nemiren u svojoj besposlici, uštipnu za prst tako čvrsto, da iz njega briznu kaplja krvi.

I znate što je Bog učinio iz one kapljije krvi? — Priča kaže: Materinsko srce!

Svake godine se u svibnju slavi majčin dan. I baš u ovu drugu svibanjsku nedjelju zaredaće po našoj domovini proslave, na kojima će se pjevati pjesme i izgovarati slavospjevi materinskom srcu koje je zlatnije od zlata.

Drag nam je otac. Ljubimo našu braću i sestre. Veselimo se s prijateljima, a s njima se i žalostimo. Ali s nikim se tako ne veselimo i ne žalostimo, nitko nam nije tako drag, i nikoga tako ne ljubimo kao zlatno srce naše matere!

Jeste li čuli onu priču o izgubljenom ciganetu?

Zalutalo negdje ciganče i nije više znalo puta do svoje majke. Plakalo je kao jesenska kiša i suznim očima tražilo dragi lik. Prolazili kraj njega ljudi pa, da ga nekako utješe, pokazivali mu razne gospođe: mlade i bogate, obućene u svilu i okićene blještavim zlatom. Ali ciganče za sve te gospođe ne pokazuje ni malo zanimanja. Ta one nisu njegova majka! Ona je mnogo ljepša i divnija! — Tek kad se pred njim pojavi siromašna žena, zaogrnutu prljavim, istrošenim krpetinama, djetetu se rastvore oči, pojuri prema njoj i nadě se, sav sretan, u njezinom naručaju. — To je bila njegova majka!

O, materinsko srce! Drago i bogato! Toplo kao sunce u pođne i mekše od perina s kojima se pokrivaju mogućnici!

Ko ne bi ljubio to srce, kad nas ono ljubi ljubavlju koja je silnija od groma i požara, jača od smrti?

Na najmekšemu kožuhu...

Gostoljublje ledenih ljudi

U čitavoj Sibiriji je studeno, ali najtražnija studen vladala uz rijeku Anabari. Tamo se vječno bjelasa snijeg, a led škripi pod putničkim nogama. — I taj kraj ledenih ljudi, koji se oblače u bunde i pokrivaju kožušima, propuštao je evropski putnik Campenhausen i zapisa o njemu svoje doživjaj.

Kraj rijeke Anabari živi tungusko pleme Dolgani. Bori se s prirodom i pomalo izumire. Mirni i tihi, kao one ravnice pokrivene vječnim snijegom, prepusteni su sebi i prirodi. Rijetko se kada koji stranac svrati k tim divljim ljudima.

Jednom se, kako priča Campenhausen, dogodi da je u tu mrzlu puštu zalutao neki tudinac. Putovao je, i noć ga je zatekla pod otvorenim nebom.

Ako je po danu tamo tako studeno da moraš lice i nos pokrivati vunenim kožama, što onda mora biti u noći? — Pod nogama led, nad glavom nebo, mrzlo kao ledena ploča, a svuda naoko oštri zrak koji probija kroz debele ogrtace i dopire do koštiju.

Svu tu strahotu sibirske noći doživljavao je zalutali tudinac. Ali, najednom, nasmjala mu se srca. Lutajući stigne do niskih šatora, tih jedinih palača siromašnih Dolgana. Psi čuvari načulište oprežne uši i, kao

Katoličke pobjede

U luci istine

Istina je najljepša kćerka Božja. Nema čovjeka koji nije u nju zaljubljen. Svi bi je htjeli poljubiti u pre-

Ni smo svi bogati. Većina naših obitelji je siromašna. Žive u niskim, tamnim kućama i životare iz dana u dan. Ali i ako je tamo sve nisko, tamno i bijedno — sretno se živi ako još kraj ognjišta kuca majčino srce.

Majka u svojoj ljubavi ne misli na sebe. Živi za svog muža i djecu. Zato na objedu i večeri najbolje zalagaje daje njima, a ona, ako nema što drugo, zadovoljava se s kostima, uvjeravajući ih kako je njoj najdraža kost; Ako nema ni toga, zna ostati gladna, jer je ona već prije, dok je kuhalala, jela!

Majčino srce! Ko može razumjeti otajstvene dubljine njegove ljubavi s kojom se, po noći, nadvija nad čedom u koljevcu i gladi mu, dugu — dugu, zlatne uvojkice kose? S kojom, po danu,

jedan, zalajaše na bunitelja noćnog mira koji se prostirao nad beskrajinim zasmećenim pokrajinama.

Lavež pasa probudi umorne domaćine pod šatorima. Neki ustadoše i proviriše kroz vrata. Kad su kraj šatora opazili tudina, pozvaše ga k sebi i uvedeš pod svoj krov. Mrzlo mu je bilo, da su mu zubi cvokotali. Zato iznesoše i ponudiše mu najmekši kožuh koji se našao u njihovoj kolibici. I na taj najmekši kožuh je morao sjesti!

Računali su i na okrepnu. I, eno, nose pred nj jela koja čuvaju samo za najveće obiteljske svećanosti. Ništa nisu sakrivali. Ponudjše mu sve što god se u onaj čas našlo u kućici. Tudinac je jeo, a domaćini su nudili dok nije sve pojeo!

Na rastanku, kad su se s njim pozdravljali, htjedeš ga nečim nadariti. I dadoše mu punu posudu rakije!

— Ko zna da je rakija za njih najveća i najmilija dragocjenost, razumjeće kolika i kakva gostoljubivost vlasta pod siromašnim šatorima neprosvjetljenih Dolgana!

Tako, premda do njih još nije doprla Kristova propovijed na gori, izvršuju ono: „Ko dade jednomu od moje namjanje braće, meni je dao.“ Zar to nije dokaz da je čovječja duša po prirodi kršćanska?

Irlac

doprila Kristova propovijed na gori, izvršuju ono: „Ko dade jednomu od moje namjanje braće, meni je dao.“ Zar to nije dokaz da je čovječja duša po prirodi kršćanska?

i traže Istinu, pa je ne nalaze. — Zašto? Jer je ne traže tamo gdje se ona nalazi!

A što je istina, i gdje se ona nalazi?

Na to pitanje odgovaraju tisuće učenih glava. Neki od tih odgovora ovako glasaju:

— Nijemac, profesor protestantske bogoslovije Friedrich Heiler našao je istinu: prešao je na katoličku vjeru!

— Priznati njemački književnik Karl Benno pl. Mechow koji je poslijepodne napisao veliki roman „Događaj“, ostavio je protestantsku i ušao u katoličku Crkvu!

— Barnaba Skinhušu, pravoslavni arhimandrit i tajnik pravoslavnog nadbiskupa Apolonija u New-Yorku, postao je katolik kao što je, u istom tom gradu, pred godinu dana, postao katolik: pravoslavni nadbiskup Vladimir Aleksandrov!

— U Svicarskoj, u Ženevi, obratio se na katoličku vjeru bivši protestantski misionar u Japanu dr. Iserland!

— Na otocima Fidži u Oceaniji primljen je među katoličke katehiste, koji poganimi propovijedaju Kristovo Evangelje, unuk domaćeg protestantskog pastora!

— Nottinghamski biskup Mac Nulty javlja da se dopisuje sa 17 anglikanskih pastora koji se spremaju isti dan pristupiti u katoličku Crkvu!

Svi ti, nakon dugog lutanja, prisjepe u luku istne. I sad su zadovoljni i mirni.

SAVEZ KATOLICKE STAMPE. Oko 200 katoličkih listova u Poljskoj osnovao je središnji savez katoličke štampe. Na taj će način lakše odoljevati jakim nasrtajima svojih raznovrsnih neprijatelja.

rimo ih s dvjema najvećim dragocjenostima: Ljubavlju koja ide i preko groba, i dobrotom koja će biti slična njihovoj dobroti! Međutim recimo im, iz bliza ili iz daleka, ono što je zapisao slovenski svećenik i književnik Ksaver Meško:

„Kad bih ja bio sunčana zraka, grijaо bih ti ruke, kada zimi u mrzloj vodi pereš moje rublje, majčice moja.

Kad bih bio kruh, htio bih biti bijel kao snijeg na gorama ili velik kao čitava zemlja, da nikada ne bi osjetila gladiti, majčice moja.

I kad bih bio ja kralj, rekao bih ti: Uzmi zlatnu krunu ti, majčice moja. I čitavo kraljevstvo uzmi; jer najbolje će biti meni i drugima, ako budeš ti svima vladala, majčice moja.“

Ig.

Nedjeljno evanđelje s poukom

III. nedjelja po Uskrsu

EVANDELJE SV. IVANA (16, 16-22). U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Još malo i nećete me više vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti; jer idem k Ocu. Na to rekose neki od učenika njegovih među sobom: Što je ovo, što nam kaže: Još malo i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti, i idem k Ocu? Govorahu dakle: Što je ovo, što kaže: Malo! Ne znamo, što govoris. A Isus razumije, da su ga htjeli pitati, pa im reče: Zato vi pitate među sobom, što rekoh: Još malo i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti. Uistinu, uistinu govorim vama, da ćete vi plakati i civiliti, a svijet će se radovati; i vi ćete se žalostiti, ali će se žalost vaša okrenuti na radost. Žena, kad rađa, žalosna je, jer je došao čas njezin; ali kad rodi djetete, već se ne sjeće tjeskobe od veselja, što se rodio čovjek na svijet. Tako ste i vi istina sada žalosni, ali ču vas opet vidjeti, i radovat će se srce vaše; i radosti vaše ne će nitko uzeti od vas.

POUKA:

Isus ljubi istinski. On je, doista, imao moć i govora i čudesa, ali njegove učenike nije to osvojilo već jaka ljubav koja je izlazila iz njegovog Srca.

Isus ljubi sve, ali osobito svoje apostole koji ostaviše sve i podoće za Njim. Znao je da ga apostoli ljube; vidio je kako im je teško biti bez Njega, a približavao se čas da ih za neko vrijeme ostavi. I da se previše ne rastuže, On ih već unaprijed tješi i spremi na žalost koja će ih domala zadestiti, kad budu izgubili svog Učitelja.

Isus i tebe ljubi! Ljubi te kao onu ženu udovicu kojoj oživljuje sina; kao ono mnoštvo naroda koje nahranjuje u pustinji; kao gubavce koje očišćuje.

A ljubiš li ti Isusa? Apostoli su bili žalosni, kad nijesu imali blizu sebe svog dobrog Učitelja. Jesi li i ti žalostan kad ga izgubiš? Tražiš li ga odmah?

U času kad se Isus spremi na groznu muku i smrt što Ga čeka, On misli na svoje drage apostole i tješi ih.

Dolazi čas žalosti i боли za apostole, a Isus ih upozorava neko ne zvajaju, jer neće to mnogo trajati. Njihova žalost pretvorice se u radost i veselje koje im nitko neće moći više oduzeti.

Kršćanin ne smije da zdvaja. Isus hoće da gledamo sve s očima vječnosti. Zdvajati može samo onaj koji ne vjeruje u Božju pravdu, koji drži da

s ovim životom sve svršava. Ovakova nauka i vjerovanje ubija svaki duševni polet.

Križevi, nevolje i patnje kazna su za grijeh. Svakih, više ili manje, mora snositi. Nitko nije bez njih. I kršćanin ih ima; koji put i više nego li onaj koji ne vjeruje. Ali to ne znači nepravdu sa strane Božje, jer potpuna pravda biće na drugom svijetu.

Nosimo dakle svoje boli, muke i patnje s kršćanskim ustrpljivošću, u pouzdanju da će biti jednom boje. To naše uzdanje nije isprazno, a niti takovo da prepustimo sve udesu, sudbinu. Mi ćemo se boriti proti nevoljama, nastojaćemo da nam bude sve bolje i bolje, ali u nevolji nećemo smaksati, već ćemo je junački podnašati.

Na braniku

Svijetla na gori

Ne vjerujemo svakome jednako. Pošten i ozbiljan čovjek zasluzuje više povjerenja nego prevrtljivac i laikounnik. — Ko će, na primjer, vjerovati varalici i lupežu kad se kune da govorit istinu? Nitko pametan!

Zato je baš tako važno ispitati, kakvi su, na djelu i u životu, bili oni prvi propovjednici kršćanstva.

Svi, svi do jednoga, bijaju svijetla na gori! Svijetlili su svojim ne-pokolebitim značajem, poštenjem, izvanrednom dobrotom i istinoljubivu-

šću. Ko bi mogao što prigovoriti vodi židovskog naroda Mojsiju? Ko velikim prorocima Danijelu, Ezejkijelu, Jeremiji i Isaiji? Ta ova tri zadnja su podnjela i mučeničku smrt za onu istinu koju su, na zapovijed Božju, propovijedali!

Kao što starozavjetni proroci, propovjednici i pisci, tako se isticaju plemenitošću, čudorednim životom i požrtvovnošću četiri evandelista i svi apostoli. Bili su siromašni i neuki, ali za svoje naporno propovijedanje Istine nisu od nikoga dobili ni pohvale, ni nagrade. Mjesto pohvale stekoše prezir, a za nagradu: progonstva i mučeničku smrt!

I koliko se ti prvi vijesnici Božje objave i širitelji kršćanske vjere užidaju nad svim svojim savremenicima, toliko, i još mnogo više, užidaju se Krist nad njima.

Još se nije rodio čovjek koji je prestigao Krista u dobroti. I neće se nikada roditi! — Krist je već vanj-

Među nama

Bog mu je trbuš

Bilo je jedne nedjelje. Prije sv. Mise sastanem se s mladićem od kojih 20 godina. To bijaše neki oholica —

njenju Kolomana u Biogradu na moru g. 1103. Iz Karina su bili pleme Slavotinić, Mogorović, Pazmani, Borini i Mardešići. Kralj Ljudevit g. 1360. potvrdi Lapsanovićima pravo na zemlje u Karinu. U Ninu na vrlo važnom saboru za Dalmaciju i Hrvatsku 1396. sudjelovali su brojni članovi roda Lapsanovića.

Nikola Lapsanović ban, posljednji vlasnik svoga roda u Karinu, vjenča god. 1428. Jelisavu, jedinicu bana Branislava Bojnića, vlasnika Bojnika blizu Cvijin-grada u Kruševu. Učio je u Bolonji i obišao razne talij. gradove. Poznavao je četiri jezika, a bavio se i slikarstvom. Pristajao je uz poljskoga kralja Vladislava, a bio protivnik Ladislavu, sinu kralja Alberta. Umro je na Vidovdan 1446., negdje kod rijeke Korane uhvativši tešku groznicu. Ostade bez potomaka. Njegova odlična pobožna udova Jelisava na uspomenu svoga muža podiže crkvu sv. Vida na sjevernom brijeugu današnjeg franjevačkoga samostana u Karinu. Ona je umrla na dan sv. Roka 1452.

God. 1514. Turci su potukli bana Petra Berislavića, porobili Karin i zapalili samostan. Odveli su sa sobom oko 300 čeljadi, većinom od roda Lapčanina. God. 1527. opet su se navratili Turci na Karin i zapalili samostan i crkvu. Ziteljstvo katoličko i selilo se u primorje, na otroke a neki i

Isus veli apostolima: „Svijet će se veseliti, a vi ćete plakati i jaukati.“

— I danas se taj svijet veseli nepravdi i nepoštenju. Svijet se i nama smije i ruga, jer smo pošteni, pobožni i krepomni. Svijet ne razumije naš rad oko spasenja duše, oko očuvanja Kristovih načela. I mi nećemo zato zdvajati!

Težaci smo koji rade, kopaju, siju, ali potpuna naša žetva nije na ovom svijetu, već na drugom. Tamo ćemo zaboraviti sve nevolje, brige i muke, sve boli i suze, jer ćemo se veseliti bez konca i kraja.

Katolik se, stoga, ne plaši nevolja, ni progona, ni krvii, jer zna da sve to nije uzalud, već da će biti nagradeno od najbogatijeg Gospodara, Boga, koji će mu dati za nagradu Sebe samoga.

jim čovjekom koji mu je, po svoj prilici, bio duševna slika i prilika.

Uljudno ih pozdravim kršćanskim pozdravom „Hvaljen Isus“, a on će meni: „Znaš li ti da je meni ispod časti pozdravljati se s popovima i fratima, i sa svima koji to misle biti, jer ja sve takve držim za najgore ljude na svijetu. Oni gledaju da ukrađu što mi u znoju lica stičemo. A znaš li ti, sokole moj, koji misliš metnuti na sebe onu pljesnivu fratarsku mantiju, za riječ: „Fratri, popi paklom straše da ugrabe što je naše“.

„Ja bih te ljude — nastavlja on osornje — dao, kao Neron i Dioklecijan, bacati pred divlju zverjad. Dao bih, poput Lenjina, sve crkve i samostane porušiti ili pretvoriti u kina i kazališta. Jer, znaj, meni je crkva krčma, a moj bog je trbuš!“

Na sve to mu ne odgovorih ni riječi. Suze su mi navrele na lice i, kako je bilo već zvonilo u crkvu, onako suzni očiju odem, bacim se pred Gospin oltar i poček za njega moliti.

Dok je svečenik, u skromna srca naših ljudi, sijao sjeme Božje riječi, video sam ih kako, smiren i vedri, slušaju svog duhovnog oca, a po nabrima na licu prepoznah čvrstu odluku da će postati plemenitiji, milosrdniji, bolji...

Zašto ovi ovako, a on onako? Pražna kicoška glava je već odgovorila. Tako mora biti, jer njemu je bog trbuš, a oni su djeca nebeskog Oca.

Sjemeništarac

Ko ih ovako uzgaja?

Sušački kat. tjednik „Istina“ od 28 pr. mj. donaša opširnu vijest o izazovnom smetanju vjerskog čina u Sušaku. Donašamo samo nešto:

„Nešto prije Gimnaziskog trga, uz procesiju do baldakina pod kojim se nosilo Presveto, dojurio je auto sa tri čovjeka. Auto je vodio g. Luka Bačić, za kojega je poznato da je prešao na pravoslavnu vjeru. Na zgrađanje svih vjernika auto nije stao. — — —

Motor je čitavo vrijeme radio, ali ipak se iz auta čula vika: vozi napred, probij kordon. Kad je baldakin sa Presvetim došao do auta, oni su zaista krenuli. Da nije bilo hladnokrvnosti vjernika, moglo je doći do česa gorega. Broj auta je 2379, a na prednjoj strani je nosio zastavu „Jugosl. Akcije“.

Zar je nekim ljudima do toga da ih se nazivlje barbarima? Kad su ovakvi, to zbilja i zaslužuju! Jedino je pitanje koje nas još tu mori: Ko im daje takav uzgoj?

Beta Fi

kicoš, kojega cijelo mjesto prezire radi njegove oholosti i bezvjerja. Zatok ga u razgovoru s nekim odlični-

u Italiju (Pulje). U prvoj polovini 17. vij. Durad beg, sin Halilbega gospodara Zemunika, lijepo je podigao Karin. Uredio je bašće, cvjetnjake, ljetnikovce i soline. Ali g. 1647. župani Posedarja oduzmu mjesto Turcima. Srdar Ivan Sinobad osvoji tursku kulu i podigne svoju. Sinobad je 1687. ubijen iz busije i pokopan u crkvi sv. Durđa kod Knina. Opet su Turci kušali 1649. osvojiti Karin, ali ih je potukao slavni narodni junak Ilija Smiljančić. Konačno su Turci bili protjerani god. 1683. iz Karina kao i iz drugih mjeseta sjeverne Dalmacije.

God. 1685. kninski alfier, Matej Sinobad, doveđe u zapušteni Karin oko 150 obitelji iz Modrina sela u Bukovici. Bili su od plemena Miograd, koje se je ranije doselilo iz Bosne. Oni su bili pravoslavni. Katoličke su obitelji sasvim izumrle ili se iselile. Crkva sv. Marka iz XII. vij. s lijepim arkadama, koja je sada zapuštena i dobrim dijelom porušena, svjedoči da je Karin bilo katoličko selo.

Povjesničar Bianchi kaže, da je početkom 4. vijeka u Karinu bio osnovan benediktinski samostan. Svakako god. 850. postojao je tu samostan sv. Marije benedik. reda, kako nam govori Kukuljević. Na njegovim ruševinama podignut je franjevački samostan g. 1429. zaslužom banice Jelisave, žene Nikole Lapsanovića (nikako Plan-

Podlistak

Samostan u Karinu

Rimski Corinium postojao je na brežuljku Miograd, kao i srednjevjekovni grad Karin, od kojega su danas samo ruševine. U donjem Karinu jedino još strše razvaline kule Sinobada. Cio Karin selo ima danas oko 1700 pravoslavnih žitelja i oko 270 kuća.

Mjesto je dobilo naziv po Karinu (Carinus) rimskom vojvodi, sinu M. Aurelija Kerusa, koji je amo bio poslan g. 283. poslije Krista, da se oprebarbarskim Avarima. Karina je dao ubiti bijesni car Dioklecijan, da nesmetano sjede na prijestolje rimske države g. 284. U Karinu je nadeno više rimskih starina.

Car Konstantin Porfirogenet naziva Karin „To Kori“ i ubraja ga u hrvatske gradove s Ninom, Biogradom, Skradinom, Kninom i Hrvatskom. U Karinu je boravilo najprije hrv. pleme Lapčana, koje se god. 1083. razdijelilo na Lapčane i Karinjane. Kralj Zvonimir, knez Karina, bio je okrunjen kod Solina god. 1076. Žena mu Lepa ili Jelena bila je od plemiške obitelji Lapuh (Lapčana). Knez Lapsanović sudjelovao je na hrv. saboru u Križevcima g. 1102. i kru-

Po državi

IZBORNE BROJKE. Dneva petog o. m. bili su u čitavoj državi provedeni izbori. Prema službenom izvještaju donašamo ove brojke: Upisanih birača bilo je ukupno 3. 829.274; od tih je glasovalo 2.778.172 ili 72.55 posto. Lista g. B. Jevtića dobila je ukupno 1.738.390 glasova, lista dra V. Mačeka 983.248, lista B. Maksimovića 32. 720, a lista D. Ljotića 23.814. — U savskoj banovini je glasovalo za listu dra Mačeka 405.356 glasova, a za listu g. Jevtića 177. 789; u primorskoj banovini za listu dra Mačeka 111.993, za listu g. Jevtića 65.609. — U 13 glasačkih mjesta izvršće se u ovu nedjelju naknadni izbori.

MAJČIN DAN. Kao svake godine mjeseca svibnja tako će se i ove godine po svoj državi proslaviti Majčin dan u nedjelju 12 svibnja. Pokažimo da u svojoj duši gojimo sinovsku ljubav prema majci!

NOVI TIP AVIONA. U tvornici aviona na Zemunu gradi se avion novog sastava. Saobraćaće na pruzi Zagreb-Beograd. Sam avion će biti tako građen da će krila biti potpuno odvojena od kabine za putnike. Sama će kabina slobodno visjeti pod trupom aviona. Ona će se u potrebi moći otokopati i pomoći padobrana spustiti na zemlju.

DOBRA STAMPA. Kod nas se, osobito zadnje godine, opaža napredak dobre štampe. Tako je hrvatsko književno društvo sv. Jeronima prošle godine raspala 165. 850 knjiga. — Samo napred!

NASI, A DALEKO OD NAS. Naša država ide u red država koje imaju veliki postotak stanovništva izvan svojih granica. Po najnovijim statistikama izvan granica Jugoslavije živi oko 2.500.000 naših susednjaka.

KRIŽARSKA PROSLAVA. Sva Križarska Brastva u nedjelju 12 svibnja, ili u koju od slijedećih nedjelja, svečano će proslaviti dan sv. Ivana Evdalista, zaštitnika Križarske omladine.

VEOMA NISKE CIJENE. Javljuju iz Bosne da je prošlog tjedna za jedan dinar prodavano 10—12 kom. jaja. Život po 5 dinara kilogram. Jednako su pale cijene i mlijecnim proizvodima.

PUTUJMO ZRAKOM! 1 svibnja o. g. otvorena je zračna pruga Beč — Prag — Zagreb — Beograd. Put Zagreb-Beograd stoji 350 dinara. Lani je stajao 440 dinara. Jednako su u platu i neke nove pruge, kao Brno — Bratislava — Zagreb — Sušak.

OTROVNICE U HERCEGOVINI. Već su se, u rano proljeće, u Hercegovini pojavele mnoge zmije otrovnice. Neki radi toga očekuju vruće ljetno. — Zmije su veoma opasne za ljudi i za stoku.

KRIŽ KAO SPOMENIK. Na brdu Šrdan kraj Dubrovnika podiće se Križ na visini 435 m nad morem. Križ će biti izrađen iz prvorazrednog mramora.

PLUGOVI CE BITI JEFTINIJI. Na zborovanju pojedinih zastupnika tvornica plugova iz naše države, koje se je održalo u Beogradu, odlučilo se da od 15 travnja snize cijene plugova za 10%.

Na 12. nov. 1730. Josip Barbaro, providur iz Novigrada, uvede u posjed fratre u Karinu. Prisustvovao je o. Andrija Barišić delegat franj. provincije, o. Jure Ivanović definitor, o. Tomo Babić književnik i o. Jere Filipović iz Rame, Šibenik, lektor, te mnoštvo naroda s harambašom Vukašinom Dmivoićem iz Karina i bratom mu pravoslav. popom i seoski suci.

Ninski biskup Ivan A. Balbi dao je fratrima duhovnu vlast. Njegov delegat kanonik Ivan Vlatković zagrljio je stari razbijeni oltar i u ime biskupovo uveo fratre u posjed. Radom su upravljali fra Frane Cozić Kaime i fra Frane Boškano, koji su i sami radili rukama. Novčana sredstva dali su za dar nadbiskup, ninski biskup, obitelji Oštira i Vlatkovića iz Novigrada i Lokadele iz Obrovca, franjevi. i drugi župnici te puk. God. 1732. crkva je bila sagradena, pa su fratri mogli ići na molitvu u kor, ali jer je rad zapeo na samostanu, jer nije bilo novaca, a nije se moglo sakupljati radi kuge. Ipak je franj. kapitol u Brodu 1732. proglašio ovaj samostan pravim. Rad je lijepo napredovao g. 1733. Usred kloštra podignut je zdenac, za koji je dao lijepu krunu Franjo Bragadin, prokurator iz Novigrada, kako svjedoči natpis na njemu. God. 1735. u samostanu je učinjeno opet osam soba i time je u glavnom radnja dovršena.

Samostan je 28. jula 1739. doži-

Za materinski dan

Mirko Kunčić

Dvije nove priče

Ruke

To su bile ruke moje majke.

Oči

Nekoć u davnini su živjele ruke. Ruke koščate i pune žarkih žuljeva kao ranjeno deblo koje se suši. Ruke malene i bijele, kao da je iz njih istekla zadnja kapljka krvi. I bilo je dijete, blijedo i bolesno, kojemu je soba bila tijesna tamnica a postelja trnova stupica u kojoj je bilo zarobljeno kao nedoraso ptiće. Dan i noć se grčilo u boli i njegov krik je kao noz rezao srca do krvi... „Boli, boli...“

I donesoše mu najmekše perje za jastuk i uzglavlje, i otvorise mu širok prozore, da se je tisuću zraka sasulo na nj.

Ali dijetet je bilo pri srcu mrzlo i teško, a najmekše perje je bilo za nj kamen tvrd.

Stali su kraj njega i nisu mu znali pomoći. Već je smrt disala s rasvalog polja, već su se gasile njegove oči kao svjetlo kad mu ponestaje ulja.

Tada se otvorise vrata i u sobu dojurise ruke. Povratile su se s dugog, dugog putovanja, svenule i umorne, kao da su izorale najtvrdge gore.

Tih, tih pristupiše k postelji dijeteta; nježno, nježno se dotaknuše njegovog čela. I gledaj: „svjetiljka u njegovim očima zasinu novom moći, i sve oko njega posta meko, meko.“

Koščate su bile i pune žarkih žuljeva kao izranjeno deblo koje se suši; malene i bijele kao da je iz njih iscurila zadnja kapljka krvi.

Pa su bile bolesnom dijetetu mješ od svile i bašuna, topilje od sunca koje grijše čitav svijet.

„Neka sine sunce!“

I nitko mu nije mogao dočarati sunce u crnoj, crnoj noći, ni zvijezde u bijelim, bijelim danima.

Kao izgubljeno povuklo se u samotnu šumu i gorko plakalo u grčevito stisnutu pest. Nije ga utješila šešvina pjesma ni tajanstven šum vjetra u vrhovima stabala.

Tada ga potražiše oči i skloniše se nad njim. I njihov smiješak je bio: — sunce posred zvjezdane noći; i njihove suze: — treptaji zvijezda posred sunčanih dana.

Ništa svjetlo ni veselo nije bilo u tim očima; nijem i mrk gost se zauvijek nastanio u njima: gorčina.

Ali su znale ispuniti dijetetu najtiše želje i dočarati mu sunce i zvijezde u nemirno srce.

To su bile oči moje majke.

Probudena svijest

Premda je Francuska „prvorodena kćerka“ katoličke Crkve, ipak u njoj još vladaju mnogi protuvjerski zakoni. Tako je i školski zakon neprijateljski raspoložen prema vjeri. U državnim školama, prema tom zakonu, ne smiju se djeca poučavati u vjeronauku. I tako škole moraju biti u svakoj francuskoj općini!

Pa što se događa? Katolici neće u takve škole da šalju svoju djecu. Oni osnivaju posebne katoličke škole koje djeci daju, uz ostalo znanje, vjerenje i ljubav prema Bogu.

Zato su mnoge državne škole prazne, bez učenika. Tako je, na primjer, u pokrajini Vandée 77 državnih škola. Svaka ima, poprečno, 14 učenika. A

14 škola je bez ijednoga učenika! Te škole imaju učitelje, ali oni nemaju koja poučavati.

Svijest francuskih katolika se sve više budi. I tu je već probudena!

Zdravo Marijo!

Kada se priroda
Već sasvim probudi,
Svojoj majci gromko,
Gromko kljču ljudi:
Zdravo Marijo!

Šaroliko cvijeće,
Uzburkano more,
Rijeke, gore, vode
Svojoj Gospoj zbere:
Zdravo Marijo!

I smioni mornar
U strašnoj olujti,
Nadajući se spasu,
Svojoj Zvijezdi bruji:
Zdravo Marijo;

Najljepšoj Ljubici
Usred bijelog raja
Moja duša kliče
Na početku maja:
Zdravo Marijo!

MARKO SINOVČIĆ

Po svijetu

SPOR ALBANSKE VLADE I KATOLIKA. Između albanske vlade i katolika došlo je nedavno do sporu. Vlada je htjela ukinuti sve katoličke škole. Kako je međutim došlo do sporazuma između Vatikana i albanske vlade, stvar je povoljno riješena.

POBUNA VOJSKE. Engleske novine javljaju da je među vojnicima talijanskih četa, koje su morale biti ukrucane za Abesiniju, došlo do pobune. Broj pobunjenika bi bio znatan. Vlasti su pomoći crnih košulja bunu ugušile, ali pobunjenike nijesu kaznili.

RADIO-STANICE. Nedavno je tvornica Radio aparata Philips objelodanila zanimljivu statistiku. Po toj statistici na svijetu ima 35.700 radio stanica koje daju vijesti i glazbu. Na parobrode i zrakoplove dolazi od tog broja 28.000 stanica.

STUDENTI — KARITATIVNI RADNICI. Katolički studenti i studentice u Japanu u zadnje vrijeme razvije veliku karijativnu djelatnost. Najviše se brinu za neopštrubljeni djeci. Dok oni tako, što rade naši brojni studenti koji se oduševljavaju za komunizam?

PRIPRAVNI ZA RAT. Italija je u Abesiniju poslala oko 70.000 vojnika i 1.000 aviona. Sva vojska mirno čeka, dok prestanu kiše, da onda svemu svijetu pokaže kako se radi za mir. — Što vrijede svi sporazumi i mirovne konferencije kad je taj rad daleko od Tvorca mira?

SV. OTAC ZA RUSIJU. Na Cvjetnicu o. g. sv. Otac je otslužio sv. Misu za prestanak bezbožnog pokreta u Rusiji i čitavom svijetu. — Neka ga dobri Bog što prije usliši, te bratski narod, kao i ostali svjeti oslobodi teških okova kapitalizma i komunizma.

PO PLODOVIMA NJIHOVIM... U toku prošle godine u Sovjetskoj Rusiji u zajedničkim seljačkim gospodarstvima provenjeno je, oko 15 milijuna rubala — Dakle se i u „raju“ krade!

IZ GRČKE. Neke novine javljaju da se u Grčkoj spremaju da pozovu natrag potjeranog kralja na prijestolje. Tim bi grčka bila pretvorena u monarhiju. Kralj Đuro je izjavio da će se rado povratiti, ako ga narod pozove.

RAD ZA MIR. Dozajemo da je englesko ministarstvo ratne mornarice privratio budžet od 456 milijuna dolara koji bi se imao dati u korist „propagande za mir“ time što bi se izgradile nove ratne jedinice. — Belgija, Njemačka i Švedska kriomuće oružje u Abesiniju...

Svjetska izložba u BRUXELLESU. Svjetska izložba za god. 1935 u Bruxellesu je otvorena na veoma svečan način. Samom otvorenju je prisustvovao Nj. V. Kralj, vlada i predstavnici vlasti. Oko uređenja same izložbe radilo se više od godinu dana.

ZABRANA STAMPE. Javljuju iz Njemačke da je izdana naredba kojom se zabranjuju sve novine i brošure koje ne pišu onako kako hoće vlada i vladajuća narodnosocijalistička stranka. To je izazvalo veliko negodovanje. Mnogo je time pogodena i katolička štampa. Po nekim vijestima ta je naredba s obzirom na kat. štampu mnogo ublažena.

STARO VINO. U Speyeru u Njemačkoj su našli u nekom zasutom podrumu vino staro 1700 godina. Samo vino je bilo zgušnuto i nije bilo dobro za piće.

Tko putuje neka zna!

Biletarnica „PUTNIK“ u Šibeniku

Nalazi se na POLJANI

LUKA ŠARIĆ - ŠIBENIK

Trgovina pomodne i kratke robe

VELIKO SKLADIŠTE TRIDENT konca, sve vrste D. M. C. za ručne radove, kao svile i vune.

VELIKI IZBOR damske dugmeta, šnala, rukavica, čarapa, tašna, kombinezona, kupačih odijela, „BENGER“ šešira, kisobrana, ručnika, rubaca, košulja, kapa, ovratnika, kufera i t. d.

Nasi dopisi

Pag

PROGRAM PROSLAVE. U nedjelju dne 26 svibnja Pag će proslaviti 500 godišnjicu da se u njemu čuva sveti Trn. Program proslave je ovaj: 14 V počima devetnica u čast sv. Trna u samost. crkvi. — 22. V doček preuz. biskupa. — Od 23 do 25 obavljat će se trodnevnička sa propovijedju u zbornoj crkvi. — U četvrtak dane 23. V u 5 s. poslje podne sastanak djevojaka u samost. crkvi. Predaje „O Presv. Euharistiji“ preč. Don Joso Felicinović. — U petak dne 24. V zajednička sv. Pričest i primanje u počas. stražu u samost. crkvi. Obred drži preuz. biskup. Isti dan u 5 s. pos. pod. sastanak matera u samost. crkvi. Predaje „O odgoju djece“ vlč. Don Jure Palčić. U subotu dne 25. V prva Pričest djece. Obred drži preuz. biskup. Zatim zajednički zajtruk za propriješnike. Uvečer predavanje za mušku mladež. — Nedjelja 26. V u 10 s. pontifikalna sv. Misa preuz. biskupa a pos. pod. u 4½ s. svečana procesija, koja će se uputiti iz crkve, a završiti u samost. crkvi.

U procesiji će se pjevati pokor. psal. „Smiluj mi se Bože“ „Puče moj“ i „Puna tuge“.

Preko

SMRT OCA NASEG PREČ. ŽUPNIKA. Uvečer dneva 3 svibnja umro je u 85 godini životu Zamarija Rasol, kapetan obalne plovidbe. U njemu naš preč. župnik don Vinko gubi svog dobrog oca, pa skupu s njim osjećaju žalost svi mještani. Smrtni ostanci blagog pokojnika prevezeni su u Silbu gdje su bili pokopani u obiteljskoj grobnici. — Mir i milosrde od Boga njegovoj plemenitoj duši!

Prvić-Šepurina

ODJEK SMRTI NASEG MJESTANIĆA. Dne 1. o. mj. preminuo je u Šibeniku na mještaniću Antić Ive pok. Andrije. Radi svoje značajnosti i radinosti uživaće je u selu veliki ugled. Na dan sprovođa 3. V. prisustvovalo je istom veliko mnoštvo seljana. A da počaste uspomenu pokojnoga darovali su „Javnoj Dobrotvornosti u P. Šepurini“: Skroza Nikola, pk. Tome 40 dinara; Skroza Mate, pk. Ive (st.) 40; Braća Mišurač, pk. Luke 40; Obitelj Cukrov Marka 40; Ukić Bariša, pk. Grge 20.

Peko
BEST QUALITY
Veliki izbor proljetnih cipela
za dame, gospodu i djecu.
ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.

POSMRTHNA ZADRUGA SV. JOSIPA
U ŠPLITU. (Zagrebačka 7. I.)
Osigurava svojim članovima uz malenu mjesčenu članarinu posmrtnu pomoć prema tarifi.
Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklapa sive vrsti osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.
POUJERENSTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8½ do 10 pr. pod. i od 4½ do 6 p. p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa poujerenštva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

Gaćina - Bilin Ivan
gostonija PRIMOŠTEN
Prigodom svečanosti 12. svibnja preporuča se svima gostonija za posjetu
uz umjerenu cijenu

Kalendar

Svibanj

N.	12	3 ned. po Uskrsu
P.	13	Sv. Robert Belarmin
U.	14	Sv. Bonifacij (u Šibeniku „Gospa od Plaća“)
S.	15	Sv. Sofija
Č.	16	Sv. Ivan Nepomuk
P.	17	sv. Paskal
S.	18	Sv. Venancije (Mlad.)

Sv. Paskval Baylonski

Sv. Paskval nam je najbolji primjer kako Bog često odabire ono što je ludo pred svjetom, da zastidi mukare. Priprosti čobanin, a kasnije skromni redovnik, postao je veliki svetac; i premda nije izučio nikakve škole, poznavao je bolje otajstva Božja nego mnogi učeni bogoslovi.

Rodio se g. 1540 u malenom mjestanju Španije, od vrlo siromašnih i neznačajnih roditelja. Kako ga nijesu mogli prehraniti, dadoše ga zarana u službu bogatom gradaninu Martinu Garzia, da mu čuva stado.

Mlado je pastirče provodilo anđeoski život. Najmilija mu je bila zavala moliti se kraj svojega stada Božu. Urezo bi u kakovu česminu križili bi tu postavio sliku Blažene Gospe, pa bi po čitave sate probdio u molitvi.

Puno ga je mučilo što nije znao čitati. Stoga bi, pasući stado ukraj putu, molio svakog prolaznika da mu, za ljubav Isusovu, pokazao samo jedno slovo kako se čita i piše. Prolaznici su mu udovoljavali zelji. Tako nauči čitati i nabavi neku pobožnu knjigu koju je čitao po čitave satove.

Svojim ponašanjem omilio je mali Paskval svakome, a osobito gospodaru koji ga je htio posiliti i učiniti baštinikom. No Paskval nije htio o tome ni čuti, jer je već od dulje vremena gajio vruću želju za redovničkim staležem.

Uz euharistijski najmilija je njenog srcu bila pobožnost prema Mariji. Spomenuli smo kako je još kao pastir ljubio i častio Mariju. To je još više nastavio u samostanu. Nije prošao dan a da nije izmolio krunicu na čast svoje milje Majke. Postio je uoči svakog Marijihog blagdana i devetnicom se na nj pripravlja.

Kao sv. Paskvalu neka i nama budu: Euharistija i Marija — dvije središnje točke našeg duševnog života.

Napokon muž želja bi uslišana: stupi u franjevački red. Jer je želio biti skroman i svjetu nepoznat, nije htio primiti svećeničko dostojanstvo već ostane kroz čitavo vrijeme brat laik.

U samostanu provoda sveti život. Nije bilo kreposti u kojoj se nije vježbalo, ni vrline kojom se nije odlikovalo.

,Prema Bogu imaj srce djetinje, prema bližnjemu srce materinsko, a prema sebi sudačko“, bilo je sv. Paskvalu privilo u življenu.

Na osobiti način odlikovalo se u pobožnosti prema sv. Euharistiji i prema precistoj Djevici Mariji.

Euharistija je prožimala sav njen život. Jutrom se rano dizao da prije sviju pozdravi „siromašnog Pastira svih ljudi“, a večerom do u kasno doba noći, a više puta i čitavu noć, probdio bi pred oltarom. U Euharistiji nalazio je Paskval liječnika proti svakom zlu: utjehe u žalosti, jakost u podnašanju nepravde, slatkost u gorčinama i pravu pomoć u svakoj potrebi.

Kad je jednom bio zaposlen i nije mogao prisustvovati sv. misi, začuje zvonce koje je zvonilo na posvećenje. Baci se odmah na koljena, okrenut prema crkvi. I gle: Zid crkve kao da se je rastvorio, u zraku lebdi presv. Hostija u zlatnoj pokaznici, nosena od andela, okružena sunčanim sjajem, te se približi Paskvalu, časak popostane pa isčezenje. Taj se prizor često vidi na slikama, koje prikazuju ovog „Sveca Euharistije“, kako nazivaju sv. Paskvala.

Uz euharistijski najmilija je njenog srcu bila pobožnost prema Mariji. Spomenuli smo kako je još kao pastir ljubio i častio Mariju. To je još više nastavio u samostanu. Nije prošao dan a da nije izmolio krunicu na čast svoje milje Majke. Postio je uoči svakog Marijihog blagdana i devetnicom se na nj pripravlja.

Kao sv. Paskvalu neka i nama budu: Euharistija i Marija — dvije središnje točke našeg duševnog života.

druga pjevana sv. Misa. Tihe sv. Mise u 7, 8 i 10½ s. Poslijepod. u 5 s. propovijed s blagoslovom.

CRKVA SV. DOMINKA: U nedjelju: U 6 s. tiba, u 10 s. svečana sv. Misa, u 4 s. pp. ruzarj i blagoslov. — 16., 17. i 18. svibnja počinje trodnevni slavlje u čast sv. Vicence pred izloženim ikonom Svetog, i to u „Zdravumariju“ naveče, jer će se ove godine proslaviti blagdan sv. Vicence u nedjelju 19. svibnja.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 9 s., blagoslov u 4½ s. pp.

NOVA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misu u 7½ i 9 s.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misu u 6½ s.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv. Misu u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja: Sv. Misu u 8 s.

CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Sv. Misu u 6½ s.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLAČE kupiće najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Kraješ u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zajamčeno dobra roba.

Proslava u Karinu

Kako smo već javili: ove godine franevcji provincije presv. Otkupitelja slave 500 godišnjicu svoga života i rada u samostanu Karin. Kako će se ovom prigodom sleći tamo mnogo svijeta, gvardijan karinskog samostana o. Pavao Silov izdao je lijepi proglast, u kojem stoji i ovo: POBOŽNI PUĆE KOTARA I BUKOVICE! Nema nikoga ispod gordog Velebita, nikog u ravnim Kotarima i kršnoj Bukovici da ne zna za KARIN i da to im ne izgovara s osobitom ljubavlju! Ime Karin spominje se već od vjekova, a spominje se i ljubi poglavito zato, jer je u Karinu bio i danas je starodrevni MANASTIR. U njemu su živjeli oni pobožni Redovnici koji su u teška vremena znali čuvati i uščuvati u ovim krajevima kršćansku prosvjetu, katoličku vjeru i hrvatsko ime. U tijoj dolini rijeke Karinice i sada se nalazi sveti Manastir, i danas u njem žive skromni FRANJEVCI PROVINCIJE PRESV. OTKUPITELJA i čuvaju ognjište svojih Otaca!

Na tom ognjištu gori plamen ljubavi prema Bogu i prema narodu svome, i evo već 500 godina da se taj plamen nije utrnuo niti će se, s Božjom pomoću, utrnuti! Da zahvale Božjoj Providnosti na tolikom daru, čuvari Karinu, te drage zadužbine starih hrvatskih plemića, 17. MAJA, NA DAN SV. PASKALA koji s nebesa štitи ovaj Manastir i ovaj vjerni puk, SLAVE 500 GODIŠNJICU svoga života i rada u ovim krajevima.

VJERNI PUĆE! Pridruži se i Ti ovoj proslavi! Dodi sa svojim crkvnim barjakom, sa svojim duhovnim Pastirom, DO DI NA DAN SV. PASKALA U KARIN!

RED PROSLAVE: 8. maja počinje devetnica na čast sv. Paškala. 16. maja uveče: svečana Vječernica, umjetni vatromet, paljenje kresova po brdima. 17. maja na dan sv. Paškala u 6 sati: svečana sv. Misa i zajednička Pričest vjernika; od 7 do 10 sati: svako pola sata tiha sv. Misa i Pričest; u 19 sati: svečana sv. Misa uz veliku Asistenciju. Preko Mise pjeva četveroglasno crkovni zbor iz Novigrada; propovijeda Mnp. O. Fra Stanko Dr. Petrov, Provincijal. U 11 sati Procesija s kipom sv. Paškala, blagoslov s Presvetim, Posveta Kristu Kralju i zaključno slovo: drži naš Biskup — Preuz. Gosp. Dr. Fra Jeronim Mileta. Na proslavu dolaze šibenčani sa posebnim parabromom i glazbom koja će učestvovati u procesiji i svečanosti. Umoljavaju se Grg. Župnici da dodu u Karin u predevjerje glavne Svetkovine radi ispoljedi vjernika. Vjernici će se u Procesiji vrstati svaki sa svojim Župnikom za svojom crkvenom zastavom.

Don Krsto Stošić: Gospa od Plaća u šibenskoj katedrali 1635—1935. U nakladu biskupske kurije u Šibeniku izašla je lika i zanimljiva brošura koju je napisao naš poznati povjesni radnik vlč. don K. Stošić. Sadržaj je ovaj: Uvod — Plać bl. Gospa — Oltar Gospa od Plaća — Ganzljičeva procesija s Gospinom slikom g. 1645 — Pobožnost prema Gospa od Plaća — Brošura stoji 2 din. Naručuje se: Biskupska Kurija — Šibenik. Brošuru najtoplje preporučujemo!

Zivot Šibenika

NOVI ŽUPNIK DOCA. Sv. O. Papa Pio XI, časnom bulom Apostolske Datarije udostojao se imenovati vlč. don Ivana Raka, župnika u Murteru, nadpopom doča župe u Šibeniku. — Cestitamo!

SPLITSKO KAZALISTE GOSTUJE. Banovinsko kazalište iz Splita gostovaće u Šibeniku dne 11 i 12 ovog mja. Priredice četiri predstave. Dva puta će se davati „Ožalošćena poroda“, komedija u 3 čina od Branislava Nušića, a jedanput tragikomedija Miroslava Feldmana „Profesor Žič“ i tragedija Nika Bartulovića „Bijedna Mara“.

U FOND NAŠEG LISTA darovalo je preč. don F. Antunović, mjesto čestitke novoimenovanom kanoniku preč. dru I. Eškinji, 20 dinara; da počasti uspomenu pk. Fra Nikole Matasa 20 dinara.

MILODARI „KATOLIČKOJ KARITASI“. Da počaste uspomenu pk. Ivana

IZBORNI REZULTATI. Izbori od petog svibnja za grad, općinu i srez Šibenik pokazali su ove rezultate: Grad Šibenik: dr. Maček (dr. Vlašić) dobio je 1656 glasova, g. Jevtić (dr. Kožul) 1028, g. Ljotić (dr. Medini) 29, g. Maksimović (dr. Grubišić) 47. — Općina Šibenik: dr. Maček 5058, Jevtić 2207, Maksimović 67, Ljotić 30. — Srez Šibenik: dr. Maček 8487, Jevtić 5371, Maksimović 136 i Ljotić 156.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA: Subota (11. svibnja): U 9 s. ujutro dignuće se s oltara Sveti Slika „Gospa od Plaća“ i postaviti nasred crkve, zatim slijedi svečana zavjetna Misa Gospa Sedam Žalosti. U 7 s. naveči Šibenjska pobožnost: ruzarj s litanijama i propovijed, zatim pred izloženim Svetotajstvom trodnevna pobožnost „Gospa od Plaća“: 7. Očenaša, Zdravko Manjio i Slava Oci, Puna tuge Majka stase, naknada proti psoti i blagoslov sa Presvetim. — Nedjelja (12. svibnja): U 5½ s. ūpska sv. Misa, zatim tihe sv. Mise. U 11 s. svečana zavjetna Misa Gospa Sedam Žalosti. U 5 s. popodne procesija sa Svetom Slikom. Neka se okite prozori i ulice, kuda će prolaziti procesija. Na povratku u crkvu Šibenjska pobožnost, propovijed, trodnevna pobožnost „Gospa od Plaća“, naknada i blagoslov sa Presvetim kao prvi dan. — Ponедjeljak (13. svibnja): U 5½ s. ūpska sv. Misa, zatim tihe sv. Mise. U 10½ s. pontifikalna sv. Mi-

sa preuz. biskupa. U 7 s. naveči Šibenjska pobožnost, propovijed, trodnevna pobožnost „Gospa od Plaća“. Naknada, „Tebe Boga hvalimo“ i blagoslov sa Presvetim; napokon postavljanje Svetе Slike na svoje mjesto na oltaru. — Šibenjska pobožnost svake večeri u 7 s.

DOLACKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s.

<p